

32004L0012

L 47/26

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2004 2 18

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2004/12/EB**2004 m. vasario 11 d.****iš dalies keičianti Direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, atsižvelgdami į 2003 m. gruodžio 17 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvą 94/62/EB ⁽⁴⁾ Taryba, ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki penkerių metų laikotarpio pabaigos nuo datos, iki kurios ta direktyva turėtų būti įgyvendinta nacionaliniuose įstatymuose, turi nustatyti kito penkerių metų laikotarpio tikslus.
- (2) Direktyvoje 94/62/EB nustatytas sąvokos „pakuotė“ apibrėžimas turėtų būti plačiau paaiškintas nustatant tam tikrus kriterijus ir pridėdant priedą su paaiškinamaisiais pavyzdžiais. Kad būtų pasiekti ambicingi su perdirbimu susiję tikslai, būtina skatinti plėtoti naujoviškus, aplinkos apsaugos požiūriu tinkamus ir perspektyvius perdirbimo procesus. Turėtų būti įvertinti įvairūs perdirbimo metodai, atsižvelgiant į šių metodų apibrėžimų parengimą.
- (3) Nustatant kiekvienos konkrečios atliekų medžiagos perdirbimo tikslus turėtų būti atsižvelgta į gyvavimo ciklo vertinimus ir ekonominės naudos analizę, kuriuos atlikus paaiškėjo akivaizdūs įvairių pakuočių medžiagų perdirbimo išlaidų ir naudos skirtumai, bei turėtų pagerėti šių medžiagų perdirbimo vidaus rinkos darna.
- (4) Turėtų būti toliau didinamas pakuočių atliekų naudojimas ir perdirbimas, kad būtų sumažintas jų poveikis aplinkai.

(5) Tam tikroms valstybėms narėms, kurioms dėl konkrečių aplinkybių buvo leista atidėti nustatytą terminą Direktyvoje 94/62/EB išdėstytiems tikslams, susijusiems su naudojimu ir perdirbimu, pasiekti, turėtų būti leista dar šiek tiek atidėti terminą.

(6) Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija sutarė dėl būtinybės stojančioms valstybėms laikinai taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas šios direktyvos tikslams. Tai turėtų būti sprendžiama remiantis stojančiųjų valstybių prašymais dėl leidžiančių nukrypti nuostatų, kurios iš esmės Kiprui, Čekijai, Estijai, Vengrijai, Lietuvai, Slovakijai ir Slovėnijai turėtų būti taikomos ne ilgiau kaip iki 2012 m.; Maltai – 2013 m.; Lenkijai – 2014 m., o Latvijai – 2015 m.

(7) Šis susitarimas bus baigtas rengti atitinkama teisine tvarka prieš baigiantis šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminui.

(8) Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymui valstybėms narėms reikia sukurti grąžinimo, surinkimo ir naudojimo sistemas. Pagal Sutartį šios sistemos turėtų būti atviros, kad jose galėtų dalyvauti visos suinteresuotos šalys ir būtų skirtos tam, kad importuotiems produktams nebūtų nustatyta jokių diskriminacinių sąlygų, būtų išvengta prekybos kliūčių ar konkurencijos iškraipymo bei būtų užtikrintas kuo didesnis pakuočių ir pakuočių atliekų grąžinimas. Turėtų būti vengiama nustatyti diskriminacines sąlygas medžiagoms remiantis jų svoriu. Ūkio subjektai, dalyvaujantys visoje pakuočių tvarkymo grandinėje, turėtų prisiimti bendrą atsakomybę, kad pakuočių ir pakuočių atliekų poveikis aplinkai visą jų gyvavimo ciklą būtų kuo labiau sumažintas.

(9) Metiniai visos Bendrijos duomenys apie pakuotes ir pakuočių atliekas, įskaitant atliekas, išvežtas perdirbti ir naudoti už Bendrijos ribų, yra reikalingi tam, kad būtų galima prižiūrėti, kaip įgyvendinami šios direktyvos tikslai. Tam reikalingi suderinti atskaitomybės metodai ir aiškos gairės duomenų teikėjams.

⁽¹⁾ OL C 103 E, 2002 4 30, p. 17.

⁽²⁾ OL L 221, 2002 9 17, p. 31.

⁽³⁾ 2002 m. rugsėjo 3 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 272 E, 2003 11 13, p. 287), 2003 m. kovo 6 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 107 E, 2003 5 6, p. 17) ir 2003 m. liepos 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2004 m. sausio 29 d. Europos Parlamento įstatyminė rezoliucija ir 2004 m. sausio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 365, 1994 12 31, p. 10. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

(10) Komisija turėtų išnagrinėti ir pranešti apie šios direktyvos įgyvendinimą bei jos poveikio aplinkai ir vidaus rinkai. Šioje ataskaitoje taip pat turėtų būti aptariami klausimai, susiję su esminiais reikalavimais, atliekų prevencijos priemonėmis, galimu pakuočių indeksu, atliekų prevencijos planais, pakartotiniu naudojimu, gamintojo atsakomybe ir sunkiaisiais metalais bei atitinkamai turėtų būti pridėti pasiūlymai dėl peržiūrėjimo.

- (11) Valstybės narės turėtų skatinti atitinkamas vartotojų informavimo ir informuotumo kampanijas bei skatinti kitas prevencijos priemones.
- (12) Be šios direktyvos aplinkos apsaugos ir vidaus rinkos tikslų, perdirbimas taip pat gali turėti aprūpinimo darbo vietomis, kurių skaičius kitose visuomenės srityse sumažėjo, poveikį, taip padedant išvengti atskirties.
- (13) Kai siūlomo veiksmo tikslų – suvienodinti nacionalinius pakuočių atliekų perdirbimo tikslus atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės konkrečias aplinkybes bei pateikti išsamesnius sąvokų apibrėžimus – valstybės narės negali deramai pasiekti, o Bendrija dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio gali juos pasiekti geriau, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje išdėstytą subsidiarumo principą. Laikantis tame straipsnyje nurodyto proporcingumo principo ši direktyva neviršija priemonių, būtinų tiems tikslams pasiekti.
- (14) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinas priemonės reikėtų patvirtinti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (15) Dėl to reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 94/62/EB iš dalies keičiama taip:

1. 3 straipsnio 1 punktą papildomas šiomis pastraipomis:

„Sąvokos „pakuotė“ apibrėžimas tebegrindžiamas toliau išdėstytais kriterijais. I priede išvardyti gaminiai yra pavyzdžiai, paaiškinantys, kaip taikomi šie kriterijai.

- i) Gaminiai laikomi pakuotėmis, jeigu jie atitinka pirmiau nurodytą apibrėžimą, nepažeidžiant kitų pakuotės galimų funkcijų, nebent gaminys yra neatskiriama produkto dalis ir yra būtinas tam produktui laikyti, išlaikyti arba išsaugoti visą jo gyvavimo laikotarpį, ir visi elementai yra skirti kartu naudoti, vartoti ar pašalinti.
- ii) Gaminiai, suprojektuoti ir skirti užpildymui pardavimo vietoje, ir vienkartiniai gaminiai, kurie parduodami, užpildomi arba skirti užpildymui pardavimo vietoje, yra laikomi pakuote, jeigu jie atlieka pakuotės funkciją.

- iii) Į pakuotę integruoti pakuotės komponentai ir pagalbiniai elementai yra laikomi pakuotės, į kurią jie integruoti, dalimi. Pagalbiniai elementai, prikabinomi tiesiai prie produkto arba prie jo pritvirtinti ir atliekantys pakuotės funkciją, yra laikomi pakuote, nebent jie būtų šio produkto sudėtinė dalis ir visi elementai būtų skirti kartu suvartoti arba pašalinti.

Komisija, atitinkamai 21 straipsnyje nurodyta tvarka, išnagrinėja, o prireikus peržiūri pavyzdžius, paaiškinančius I priede nurodytą pakuotės sąvokos apibrėžimą. Pirmiausia nurodomi šie gaminiai: kompaktinių plokštelių ir vaizdo kasečių dėžutės, vaznai gėlėms, vamzdeliai ir ritiniai, apvynioti lanksčia medžiaga, lipnių etikečių popierius ir vyniojimo popierius.“

2. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Prevencija

1. Valstybės narės privalo užtikrinti, kad, be tų priemonių, kuriomis pagal 9 straipsnį siekiama neleisti susidaryti pakuočių atliekoms, būtų įgyvendinamos ir kitos prevencinės priemonės.

Tai gali būti nacionalinės programos, projektai, skirti nustatyti gamintojų atsakomybę sumažinti pakuotės poveikį aplinkai ar panašios akcijos, tam tikrais atvejais sukurtos pasitarus su ekonominės veiklos vykdytojais, kurių tikslas yra susipažinti ir pasinaudoti tuo daugeliu iniciatyvinių priemonių, kurių imamasi įvairiose valstybėse narėse atliekų prevencijai. Tos priemonės turi atitikti šios direktyvos tikslus, apibrėžtus 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Komisija privalo padėti plėtoti prevenciją skatindama sudaryti tinkamus Europos standartus, atitinkančius 10 straipsnį. Standartais siekiama sumažinti pakuotės poveikį aplinkai pagal 9 ir 10 straipsnius.

3. Komisija atitinkamai pateikia pasiūlymus dėl priemonių stiprinti ir papildyti esminių reikalavimų vykdymą ir užtikrinti, kad naujos pakuotės būtų pateiktos į rinką tik tuo atveju, jeigu gamintojas ėmėsi visų būtinų priemonių sumažinti jų poveikį aplinkai, nepažeisdamas pakuotės esminių funkcijų.“

3. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Naudojimas ir perdirbimas

1. Kad valstybės narės galėtų laikytis šios direktyvos, jos turi imtis būtinų priemonių toliau išvardytiems tikslams pasiekti visoje savo teritorijoje:

- a) ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d. mažiausiai 50 % ir daugiausia 65 % pakuočių atliekų svorio turi būti panaudojama arba sudeginama atliekų deginimo įrenginiuose su energijos gavyba;

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- b) ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 60 % pakuotės atliekų svorio bus panaudojama arba sudeginama atliekų deginimo įrenginiuose su energijos gavyba;
- c) ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d. mažiausiai 25 % ir daugiausia 45 % viso pakuočių medžiagų svorio pakuočių atliekose bus perdirbama, kiekvienai pakuočių medžiagai tenkant mažiausiai po 15 %;
- d) ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 55 % ir daugiausia 80 % pakuočių atliekų svorio bus perdirbama;
- e) ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. bus pasiekti šie minimalūs pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslai:
 - i) 60 % stiklo svorio;
 - ii) 60 % popieriaus ir kartono svorio;
 - iii) 50 % metalo svorio;
 - iv) 22,5 % plastikų svorio, skaičiuojant tik medžiagą, kuri vėl perdirbama į plastikus;
 - iv) 15 % medienos svorio.

2. Į pakuočių atliekas, išvežtas iš Bendrijos pagal Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 259/93 (*), (EB) Nr. 1420/1999 (**) ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1547/1999 (***), atsižvelgiama tik išpareigojimams įvykdyti ir 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti, jeigu yra pagrįstų įrodymų, kad naudojimo ir (arba) perdirbimo operacijos vyko sąlygomis, kurios yra beveik ekvivalentiškos toms, kurios nustatytos Bendrijos teisės aktuose tuo klausimu.

3. Valstybės narės atitinkamai skatina energijos gavybą, jeigu tai dėl aplinkosauginių priežasčių ir ekonominės naudos yra tinkamesnis būdas už medžiagų perdirbimą. Tai galima padaryti apsvačius pakankamą skirtumą tarp nacionalinių perdirbimo ir panaudojimo tikslų.

4. Tam tikrais atvejais valstybės narės skatina medžiagų, gautų perdirbus pakuočių atliekas, panaudojimą pakuočių ir kitų gaminių gamybai:

- a) pagerinus rinkos sąlygas tokioms medžiagoms;
- b) peržiūrint esamus reglamentus, kad būtų užkirstas kelias tokių medžiagų naudojimui.

5. Ne vėliau kaip 2007 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuotą balsų daugumą nustato 2009–2014 m. trečiojo penkerių metų laikotarpio tikslus, pagrįstus valstybėse narėse

įgyta praktine patirtimi siekiant 1 dalyje nustatytų tikslų, bei mokslo tyrimų ir vertinimo metodų, tokių kaip gyvavimo ciklo vertinimas ir ekonominės naudos analizė, duomenimis.

Šį procesą būtina kartoti kas penkerius metus.

6. Valstybės narės paskelbia 1 dalyje minimas priemones ir tikslus, ir jie tampa informacijos kampanijos objektu plačiai bei visuomenei bei ekonominės veiklos vykdytojams.

7. Graikija, Airija ir Portugalija dėl savo specifinės padėties, t. y. dėl daugybės salų, kaimo ir kalnuotų vietovių bei žemo pakuočių naudojimo lygio, gali:

- a) nustatyti mažesnius už 1 dalies a ir c punktuose nustatytus tikslus, kurie turi būti pasiekti ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d., tačiau panaudojama ar sudeginama atliekų deginimo įrenginiuose turi būti ne mažiau kaip 25 % su energijos gavyba;
- b) kartu atidėti 1 dalies a ir c punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimą vėlesniam laikui, bet ne vėliau kaip iki 2005 m. gruodžio 31 d.;
- c) atidėti 1 dalies b, d ir e punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimą iki jų pasirinktos datos, bet ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 31 d.

8. Komisija kuo greičiau, bet ne vėliau kaip 2005 m. birželio 30 d., pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie pažangą, pasiektą įgyvendinant šią direktyvą, ir jos poveikį aplinkai, taip pat vidaus rinkos veikimą. Ataskaitoje atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės atskiras aplinkybes. Ji apima:

- a) esminių reikalavimų veiksmingumo, įgyvendinimo ir vykdymo vertinimą;
- b) papildomas prevencijos priemones kuo didesniai pakuočių poveikiui aplinkai sumažinti, nepažeidžiant jos esminių funkcijų;
- c) galimą pakuočių aplinkos indikatoriaus parengimą, kad pakuočių atliekų prevencija taptų paprastesnė ir veiksmingesnė;
- d) pakuočių atliekų prevencijos planus;
- e) pakartotinio naudojimo skatinimą, o svarbiausia – pakartotinio panaudojimo bei perdirbimo išlaidų ir naudos palyginimą;
- f) gamintojo atsakomybę, įskaitant jos finansinius aspektus;
- g) pastangas toliau mažinti, o kai kuriais atvejais – laipsniškai iki 2010 m. nutraukti sunkiųjų metalų ir kitų pavojingų medžiagų naudojimą pakuotėmis.

Prie šios ataskaitos atitinkamai pridedami pasiūlymai pataisyti šios direktyvos susijusias nuostatas, nebent iki to laiko tokie pasiūlymai buvo pateikti.

9. Šioje ataskaitoje aptariami 8 dalyje nurodyti klausimai, taip pat kiti susiję klausimai dėl Šeštosios aplinkos veiksmų programos įvairių aspektų, ypač dėl teminės perdirbimo strategijos ir teminės subalansuoto išteklių naudojimo strategijos.

Komisija ir valstybės narės atitinkamai skatina tyrimus ir bandomuosius projektus, susijusius su 8 punkto b, c, d, e ir f papunkčiais bei kitomis prevencijos priemonėmis.

10. Valstybės narės, kurios priima ar priims programas su maksimaliais tikslais, negu nurodyti 1 dalyje, ir todėl turės atitinkamus atliekų naudojimo bei perdirbimo pajėgumus, bus leidžiama siekti tų tikslų vardan aukšto aplinkosaugos lygio, jeigu šios priemonės neiškraipys vidaus rinkos ir netrukdydys kitoms valstybės narėms laikytis šios direktyvos. Valstybės narės apie tokias priemones praneša Komisijai. Komisija tas priemones patvirtina kartu su valstybėmis narėmis patikrinusi, ar jos atitinka pirmiau nurodytus svarstymus ir nėra savavališka diskriminacinė priemonė ar užslėptas prekybos tarp valstybių narių suvaržymas.

(*) OL L 30, 1993 2 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2557/2001 (OL L 349, 2001 12 31, p. 1).

(**) OL L 166, 1999 7 1, p. 6. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2118/2003 (OL L 318, 2003 12 3, p. 5).

(***) OL L 185, 1999 7 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2118/2003.“

4. 8 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Siekiant palengvinti pakuočių surinkimą, pakartotinį naudojimą, naudojimą, įskaitant ir perdirbimą, kad būtų lengviau tas pakuotes identifikuoti ir klasifikuoti pagal pramonės rūšis, ant pakuotės nurodoma naudotos(-ų) pakuotės medžiagos(-ų) rūšis remiantis Komisijos sprendimu 97/129/EB (*).

(*) OL L 50, 1997 2 20, p. 28.“

5. 13 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės taip pat skatina vartotojams skirtos informacijos ir informuotumo kampanijas.“

6. 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Derinimas su mokslo ir technikos pažanga

Pakeitimai, būtini identifikavimo sistemai derinti su mokslo ir technikos pažanga (kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje ir

10 straipsnio antros pastraipos paskutinėje įtraukoje), duomenų bazių formoms derinti (kaip nurodyta 12 straipsnio 3 dalyje ir III priede), taip pat pavyzdžiams, paaiškinantiems pakuotės apibrėžimą (kaip nurodyta I priede), priimami 21 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“

7. 20 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 21 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato technines priemones, būtinas įveikti sunkumus, išylančius taikant šios direktyvos nuostatas, ypač inertinėms pakuočių medžiagoms, pateiktoms į Europos Sąjungos rinką labai mažais kiekiais (t. y. apie 0,1 % svorio), medicinos prietaisų ir farmacijos preparatų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms.“

8. 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB (*) 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas – trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

(*) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.“

9. Į 22 straipsnį įterpiama ši dalis:

„3a. Jeigu pasiekiami 6 straipsnyje išdėstyti tikslai, valstybės narės 7 straipsnio nuostatas į savo nacionalinę teisę gali perkelti kompetentingų institucijų ir atitinkamų ekonominių sektorių tarpusavio susitarimais.

Tokie susitarimai turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) susitarimai yra vykdytini;
- b) susitarimuose turi būti nurodyti tikslai ir jų įgyvendinimo terminai;
- c) susitarimai spausdinami nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba visuomenei prieinamame oficialiame dokumente ir perduodami Komisijai;
- d) susitarimo vykdymo rezultatai nuolat kontroliuojami, apie juos pranešama kompetentingoms institucijoms bei Komisijai ir susitarime numatytomis sąlygomis su jais leidžiama susipažinti visuomenei;
- e) kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų tikrinama pagal susitarimus pasiekta pažanga;

- f) kai susitarimo nesilaikoma, atitinkamas šios direktyvos nuostatas valstybės narės gali įgyvendinti teisės aktų, reguliavimo arba administracinėmis priemonėmis.“

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

10. I priedas pakeičiamas šios direktyvos priedu.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

2 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2005 m. rugpjūčio 18 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Priimta Strasbūre, 2004 m. vasario 11 d.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Pirmininkas

Pirmininkas

P. COX

M. MC DOWELL

PRIEDAS

„I PRIEDAS

3 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTI AIŠKINAMIEJI PAVYZDŽIAI

Pavyzdžiai, paaiškinantys i kriterijų

Pakuotė

Saldainių dėžutės

Plėvelė KP dėklui vynioti

Ne pakuotės

Vazonai gėlėms, kuriuose augalas auga visą savo gyvenimą

Įrankių dėžės

Arbatos maišeliai

Sūrius dengiantis vaško sluoksnis

Dešrų apvalkalai

Pavyzdžiai, paaiškinantys ii kriterijų

Pakuotė, jeigu suprojektuota ir skirta užpildymui pardavimo vietoje

Popieriniai arba plastikiniai maišai, skirti prekėms nešti

Vienkartinės lėkštės ir puodeliai

Maistui vynioti skirta plėvelė

Sumuštinių maišeliai

Aliuminio folija

Ne pakuotės

Maišiklis

Vienkartiniai stalo įrankiai

Pavyzdžiai, paaiškinantys iii kriterijų

Pakuotė

Etiketės, tiesiogiai prikabinotos prie produkto arba pritvirtintos prie jo

Pakuotės dalis

Blakstienų tušo šepetėlis, kuris yra flakono dangtelio dalis

Lipnios etiketės, priklijuotos ant kitos pakuojamos prekės

Juostinės sąsagėlės

Plastikiniai dėklai

Dozimetras, kuris yra ploviklių taros dangtelio dalis.“
